Замру у тривозі:
На заході мої скарби розрито.
По дорозі
Трубить сірими барвами вітер.

Небо нагинається до обрію,
Капає цілунками з синіх губ.
Шелестить моя тривога коброю
У барвах труб.

В небеса повзе мій неспокій
З кратерів серця гадом.
Чую далекі кроки
За сизим небесним садом.

То наближаються мої біди,
А щастя рве золоті яблука у бога.
Трубить у труби бліді
Тривога.